

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-471/15

Sjelle Autogenbrug I/S
κατά
Skatteministeriet

(αίτηση του Vestre Landsret για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας – Οδηγία 2006/112/EK – Ειδικό καθεστώς φορολόγησεως του περιθωρίου κέρδους – Έννοια “μεταχειρισμένων αγαθών” – Πωλήσεις ανταλλακτικών οχημάτων στο τέλος του κύκλου ζωής τους»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2017

Εναρμόνιση των φορολογικών νομοθεσιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Ειδικά καθεστάτα — Ειδικό καθεστώς φορολόγησεως του περιθωρίου κέρδους — Έννοια μεταχειρισμένων αγαθών — Μεταχειρισμένα εξαρτήματα προερχόμενα από αυτοκίνητα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και προοριζόμενα να πωληθούν ως ανταλλακτικά — Παράδοση των εν λόγω εξαρτημάτων από υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή — Εμπίπτει

(Οδηγία 2006/112 του Συμβουλίου, αιτιολογική σκέψη 51 και άρθρα 311 § 1, σημείο 1, 314, στοιχείο α', και 315)

Το άρθρο 311, παράγραφος 1, σημείο 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι μεταχειρισμένα εξαρτήματα προερχόμενα από αυτοκίνητα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους τα οποία αγόρασε από ιδιώτη επιχείρηση δραστηριοποιούμενη στον τομέα της ανακύκλωσης οχημάτων και προοριζόμενα να πωληθούν ως ανταλλακτικά συνιστούν «μεταχειρισμένα αγαθά», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, με συνέπεια οι παραδόσεις τέτοιων εξαρτημάτων, στις οποίες προβαίνει ο υποκείμενος στον φόρο μεταπωλητής, να υπάγονται στο καθεστώς φορολόγησεως του περιθωρίου κέρδους.

Συναφώς, όσον αφορά το καθεστώς του περιθωρίου κέρδους, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 315, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112, το περιθώριο κέρδους του υποκείμενου στον φόρο μεταπωλητή συνίσταται στη διαφορά μεταξύ της τιμής πώλησης του αντικειμένου από τον υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή και της τιμής αγοράς.

Η μη εφαρμογή του καθεστώτος αυτού στα ανταλλακτικά που αφαιρούνται από αυτοκίνητα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους τα οποία αγράστηκαν από ιδιώτες θα ήταν αντίθετη προς τον σκοπό του ειδικού καθεστώτος του περιθωρίου κέρδους που συνίσταται, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 51 της οδηγίας 2006/112, στην αποφυγή της διπλής φορολόγησης και των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού μεταξύ υποκείμενων στον φόρο στον τομέα των μεταχειρισμένων αγαθών (βλ., υπό την

έννοια αυτή, αποφάσεις της 1ης Απριλίου 2004, Stenholmen, C-320/02, EU:C:2004:213, σκέψη 25, της 8ης Δεκεμβρίου 2005, Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, σκέψη 37, καθώς και της 3ης Μαρτίου 2011, Auto Nikoloni, C-203/10, EU:C:2011:118, σκέψη 47).

Συγκεκριμένα, η υπαγωγή σε ΦΠΑ των πράξεων παραδόσεως τέτοιων εξαρτημάτων που πραγματοποιούνται από υποκείμενο στον φόρο μεταπωλητή συνεπάγεται τέτοια διπλή φορολόγηση, στο μέτρο που, αφενός, η τιμή πώλησεως των εν λόγω εξαρτημάτων περιλαμβάνει κατ' ανάγκην τον ΦΠΑ εισροών που κατέβαλε κατά την αγορά του οχήματος πρόσωπο το οποίο εμπίπτει στο άρθρο 314, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112 και, αφετέρου, ούτε το εν λόγω πρόσωπο ούτε ο υποκείμενος στον φόρο μεταπωλητής είχαν τη δυνατότητα να εκπέσουν το εν λόγω ποσό (βλ., απόφαση της 3ης Μαρτίου 2011, Auto Nikoloni, C-203/10, EU:C:2011:118, σκέψη 48 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

(βλ. σκέψεις 38-40, 45 και διατακτ.)